

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Με το βλέμμα στο Γολγοθά»

Ο Κύριος έχει ήδη ξεκινήσει την ανηφορική πορεία του προς τα Ιεροσόλυμα. Και άλλοτε είχε βαδίσει τον ίδιο δρόμο. Αυτή όμως είναι η τελευταία φορά που πορεύεται προς την αγία Πόλη. Σε λίγες ημέρες θα διαδραματισθούν εκεί τα γεγονότα του θείου Πάθους του. Το προγνωρίζει αυτό ο Κύριος, ως παντογνώστης Θεός. Περιγράφει μάλιστα στους Μαθητές που πορεύονται μαζί Του, όσα θα ακολουθήσουν εκεί: την παράδοσή του στους αρχιερείς και στους γραμματείς και κατόπιν στον Ρωμαϊκό στρατό, τον εμπαιγμό, τις μαστιγώσεις, τους εμπτυσμούς των στρατιωτών, τη θανατική καταδίκη και το οδυνηρό σταυρικό μαρτύριο. Τα γνωρίζει όλα με λεπτομέρειες ο Κύριος, όπως ακούσαμε στην ευαγγελική περικοπή.

Κάποιος άλλος στη θέση του ασφαλώς θα προσπαθούσε ν' αποτρέψει τα γεγονότα αυτά: θα κρυβόταν ίσως για να γλυτώσει. Ο Κύριος, ωστόσο, όχι μόνο δεν τα αποφεύγει, αλλά αντίθετα «επείγεται του παθείν», όπως θ' ακούσουμε στη Μεγάλη Εβδομάδα (Όρθρος Μ. Δευτέρας). Βιάζεται να φθάσει στο Πάθος του. Βαδίζει προς αυτό πρόθυμα, αποφασιστικά. Με τη θέλησή του παραδίδεται για να σταυρωθεί, εκούσια οδηγείται στον θάνατο, διότι διά του Σταυρού και του θανάτου του θα χαρίσει τη σωτηρία στους ανθρώπους. Αυτό Τον συνέχει: η σωτηρία του πεσμένου πλάσματός του. Από αγάπη ο Κύριος πορεύεται προς το Πάθος: για τη δική μας σωτηρία: για χάρη μας.

Ενώ όμως ο Χριστός ομιλεί για τα συγκλονιστικά αυτά γεγονότα που πρόκειται να συμβούν, Τον πλησιάζουν ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και Του ζητούν επίγεια δόξα. Θέλουν τιμητική θέση στη Βασιλεία του. Ο Κύριος ωστόσο τους αποκρίνεται: «Ουκ οίδατε τι αιτείσθε». Δεν ξέρετε τι ζητείτε. Πράγματι, οι Μαθητές δεν είχαν κατανοήσει ότι για ουράνια Βασιλεία τους είχε ομιλήσει ο Χριστός, όχι για επίγεια, ούτε είχαν αφομοιώσει το ταπεινό φρόνημά του. Ήταν ακόμη επηρεασμένοι από μικρότητες και αδυναμίες.

Ίσως κι εμείς επηρεαζόμαστε κάποτε από αντίστοιχες επιδιώξεις και επιθυμίες με αυτές των Μαθητών. Διατρέχουμε τον κίνδυνο να

παρασυρθούμε από την επίγεια δόξα, την καριέρα, την προαγωγή, την αναγνώριση των ανθρώπων, την υπεροχή έναντι των άλλων, που έχουν σύντομη ημερομηνία λήξεως, ενώ ο Κύριος μας υποδεικνύει την οδό της θυσίας. Οδηγείται στο Πάθος, στον Σταυρό και στον θάνατο, για να μας χαρίσει Βασιλεία ουράνια, παλάτι αιώνιο, ευφροσύνη απεριγράπτη, χαρά ακόρεστη. Για να μας δώσει τον δικό του βασιλικό θρόνο, να μας αναδείξει συμβασιλείς του, κληρονόμους της ουράνιας Βασιλείας του.

Ας μην αναλίσκουμε τον εαυτό μας στις μάταιες επιθυμίες του παρόντος. Ο Κύριος έχυσε το πάντιμο θεικό Αίμα του για να μας χαρίσει αιώνια σωτηρία. Ας επιθυμούμε τα πνευματικά αγαθά αναλογιζόμενοι τον αιώνιο προορισμό μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Ιερομόναχος Χρυσόστομος Μουστακλής